

FRATE MUNCITOR!

A fost o vreme când îți înțelegeai mâna solidar spre tovarășii tăi din alte părți, simțind că împreună constituiți un întreg, un bloc de suferință îndurată dar și de bucurie îngăduită, într-o lume unde rolul vostru era tot mai hotărâtor. Multă vreme solidaritatea cu muncitorii străini a constituit trăsătura de căpetenie a clasei tale, dar niciodată n-a lipsit preocuparea de progres pentru țara ta de baștină, România, iar în caz de încordare internațională nu îți lipsea spiritul de sacrificiu pentru ea.

A fost și o epocă în care tu ai fost stăpân. Atunci asumându-ți eforturi organizate mai mari decât altora. Conduc de unii din frații tăi ca origine și ca orizont spiritual, ai fost, cu condiția ta muncitorească, prevalent și hotărâtor în multe. Ți s-a dat pilejul să-ți clădești un adăpost mai bun, să-ți faci un mediu mai

îngrijit, să accezi la cultură și la asistență medicală ieftină și calificată, să mergi la băi, să ai vehicul propriu și să circuli pe drumuri mai bune, să vezi spectacole întăritoare de suflet și credință de viață, să trăiești într-o posibilă morală proletară, cu mândria aferentă unui constructor de lume nouă, dacă se poate mai dreaptă. Ți s-au pus niște granițe cât privește circulația prin lume, dar înăluntru acestor granițe te simțeai destul de stăpân, atât pe natură și peisaj cât și pe lucrul mâinilor și minții tale. Te legănai în ideea că destinația ta e să-ți ajuți semenii să se ridice, așa cum ei te ajută pe tine. Erai socotit clasa care duce cu succes societatea înainte.

Mai avem clasă muncitoare ?

Astăzi această clasă aproape că nu mai există, după cum nu mai există nici

Constantin ROTARU
Președinte PAS

beneficiile organizării ei. O contrarevoluție la care ai participat și tu, amezit de ideea unei emancipări necontrolate, și poate a unui trai mai distractiv, cu mai multe licențe, a surpat baza hegemoniei tale, și-a destrămat coeziunea și solidaritatea, și-a subminat siguranța vieții și rostul meseriei, și-a învălmășit criteriile și morala, închiriindu-te provizoriu la alți stăpâni, unii hrăpăreți, destui străini, terfelindu-ți mândria de a face parte dintr-o clasă care decide direcția lumii, robindu-te

(continuare în pag. 2)

(urmare din pag. 1)

banului și nu frăției. În noul stat românesc tu numai contezi ca închegare de suflu, ci numai ca slujitor pe bani, oricând apt să fii dat afară de un capitalist. Tu nu mai ești o clasă cu rostire proprie, ci cel mult un membru de grupulețe ce caută cu îngrijorare soarta lor și a copiilor lor. Ți s-a pânghărit iar, prin exploatare, sentimentul frăției. Ai fost dislocat de la beneficiul corect, slujești acum o plus-valoare nu pentru tine și comunitatea ta, ci pentru alții, cei mai mulți de aiurea. Tu însuți pleci aiurea ca să-ți câștigi de la alți stăpâni bucata de pâine. Ai fost hegemon, nu mai contezi. Ai fost înfrățit cu țaranul român, nici el nu mai are portanță, însemnătate. Ai fost înfrățit cu muncitorii din alte părți, acele legături s-au dus, solidaritatea e azi a capitaliștilor, iar tu ești agentul ieftin al concurenței dintre ei, având oricând piciorul lor în spate.

„În România post-decembristă, clasa muncitoare a fost destructurată și decimată. Practic, a fost desființată. Au mai rămas firave grupuri de muncitori care nu-și mai pot manifesta spiritul de autoritate, nu-și mai pot cere și apăra drepturile.”
Constantin ROTARU

Cui ai transferat puterea?

Cum ți-ai putut pierde în halul ăsta puterea? Cui ai transferat-o? Cine te mai reprezintă astăzi? **Un fost demnitar comunist, ambițios și rebel, te-a condus drept în mijlocul capitaliștilor. A organizat un stat al șmecheriei agonisitoare și a lăsat hrăpăreții să-ți distrugă opera de o viață,** acaparând, vânzând, tăind în bucăți, profitând de toate cele la care te-ai chinuit tu, însuflețit de solidaritate frățească. Oamenii lui au dat jos cu mâini mudare toate steagurile mândriei, independenței și suveranității tale, au deschis toate zăgazurile lăcomiei și putreziciunii, ți-au călcat în picioare morala și cuviința, te-au hâțânat și

deșfățânat până ți-ai pierdut orice cheag de clasă și te-au proletarizat din nou, ei sfidându-te cu bogăția lor nemernică agonosită pe munca ta. Au pus chiar pe forța ta de muncă o cabjă discreționară, iar mintea ți-au împuiat-o cu nimicuri sclipicioase, făcând din tentația traiului bun singura valoare axială. Acolo unde strălucea idealul unei lumi mai bune, mai înalte și mai drepte s-a înfipt nesătula nemernicie a agoniseliu cu orice preț, inegalitatea cea mai cumplită, lupta pe os și pe troaca cea mai porcească. Erai garantat înainte că ai unde să muncești și să înveți, acum ești la discreția conjuncturii, care te-a pauperizat tocmai când toate, școala inclusiv, au devenit venale și scumpe. Familia ți-au destrămat-o, orgoliul ți l-au nimicit, demnitatea ți-au terfelit-o. Dar mai ales punându-ți în față izbitoarele nedreptăți și falsuri prin care unii s-au cocoțat mult de-asupra ta, te-au lăsat fără speranță și apărare, fiindcă toți cei ce ar fi trebuit să te reprezinte s-au vândut pe rând binelui

Colectivul de Redacție:	Contact:
Lucia Stanciu, Marin Badea, Cornel Balaure, Viorel Știrbu, Argentin Stratopolos, Dumitru Stanciu, Ștefan Aureliu Mocanu Petra Ștefan	Str. Olari, nr. 12, sector 2, București e-mail: redactia@socialistul.ro bucuresti@pasro.ro web: http://www.socialistul.ro http://www.pasro.ro
Tehnoredactare: Gabriela Tudor Rareș Teodor Cotulbea	tel.: 0212522886 tel./fax: 0212522887

tel: 0,50

20090911

material grosier sau ambiției politice deșucheate.

Cine te reprezintă în Parlament?

Privește la partidul tău, parlamentar, guvernamental, de dreapta sau la cel așa-zis „de stânga”: geme de bogătași fără nici un alt temei decât că și-au băgat mâna până la cot în gestiunea publică, exploataând abuziv și în pierdere ce le-ai lăsat tu,

șmecheri și farsori, cu nimic diferiți de tâlharii „de dreapta”, au luat șapte piei de pe nația lor, pe care au vândut-o la mezat cui le-a dat, în particular, mai mult. Ei au ruinat pentru poftele lor tot ce au găsit, pe țaran ca și pe meșteșugar, pe micul comerciant ca și pe intelectualul cinstit, iar pe tine te-au înstrăinat de slujbă, uneori de casă, uneori de țară. Trăiesc din ciubuce și din comisioane, din lovituri de bursă și licitații pe nedrept

din alte partide, îngălate de patimi absurde, nu-ți pot da nici un suport fiind mai mult certărețe decât rostuite. Sindicatelor cad repede la împăciuire, prin baronii lor îmibuibați, cu guvernele ipocrite. Ești singur, dezarticulat, n-ai pe nimeni.

Au ipotecat viitorul copiilor tăi!

Plătești, frate muncitor, oalele sparte ale unor conduceri abjecte. Ele au ajuns azi în pragul falimentului, după ce au vândut tot, și sunt obligate să se îndatoreze **ipotecând viitorul copiilor tăi**, cu condiția draconică, după cât se pare, de a răvăși și cheltui toate rezervele bancare naționale, ca să rămână numai sub împovărașoarea pavăzei a capitalului împrumutat. Tu ai strâns cândva o curea pentru asanarea unei datorii relativ mici, și ți-ai înăbușit multă vreme murmurele pentru această silnicie; acum datoria devine uriașă și fără perspectivă, având ca alternativă doar înghițirea țării. Așa de bine ai fost condus!

frate muncitor român! Cum o să-ți fie ei aproape, cu trupul lor plin de osânză luată de pe urma robotelii tale? Cum o să te regăsești între acești baroni spurcați vânduți vișelului de aur, din care unii crapă de cât au înghițit pe nedrept? Acești

câștigate, din spolieri de tot felul. Sub povara îmbogățirii fără cauză, social-democrația lor a devenit un titlu derizoriu. Ei au făcut începutul vânzării României și o continuă până azi.

Voci pro-muncitorești

(continuare în pag. 4)

(urmare din pag. 3)

Numai votul tău contează. Tu, nu!

Acum clasă muncitoare nu prea mai e. În locul revendicării de a conduce lumea sau de a avea măcar un trai asigurat, cât de cât echitabil, va trebui să te

PROLETARIÁT n. – Clasă a muncitorilor salariați, care trăiesc din venitul realizat din munca lor. (Sursa: NODEx)

PROLETARIÁT s.n. – Masele sărace ale cetățenilor liberi din Roma antică (din fr. *prolétariat*). (Sursa: DEX '98)

PROLETARIÁT s.n. – 1. (în Roma antică) Masele sărace ale cetățenilor liberi, lipsiți de mijloace de producție. 2. clasa muncitorilor salariați, a proletarilor (<fr. *prolétariat*).

mulțumești cu ceea ce a devenit palida consolare jalnică a unei nații năpăstuite: o berică și câțiva mici la un grătărel, într-un crâng înverzit și plin de gunoaie. Eventual cu manele. Ai ajuns să te mulțumești cu foarte puțin, ai ajuns cumpărabil cu foarte puțin. Boșii te duc cu grătărelul și cu ce-ți mai aruncă din când în când, la ocazii. Vor votul tău de amărăștean, de candidat la soarta de șomer. Ai uitat că ai fost cândva mare și puternic. Luai ca muncitor de muncă grea, în subteran, în uzine sau pe șantiere, mai mult decât inginerii, mai mult decât activiștii sau demnitarii, chiar miniștrii,

îți aveai temeiul tău, micul tău confort, mica ta siguranță în ziua de mâine. Ai dat cu piciorul la toate acestea, nu le mai ai. Dacă vrei s-o scoți la capăt ceva mai bine, te duci în Italia sau în Spania și dai pe brânci, având familia

desfășurată, șubreziță. Școala nu mai e cinstită cu tine, nici medicina, nici justiția. Morala e în vânt. Cultura e cu fasoane elitare sau cosmopolite. Trivialitatea îți bate forțat la ușă. Ca și concedierea. Ca și mizeria sau traiul din expediente. O berică și câțiva mititei, asta ți-a rămas. Și o grămadă de talk-show-uri istețe, și de goliciuni porcoase, și de glume murdare.

„Se poate spune că singurii proletari ai României capitaliste mai sunt profesorii și învățătorii. Profesorii și învățătorii sunt salariați, trăiesc din venitul realizat din munca lor și formează o masă tot mai săracă a cetățenilor liberi din România.

De ce au ajuns profesorii și învățătorii să fie proletarii mileniului al treilea? Ar fi interesant un răspuns din partea lor. A celor care formează INTELECTUALITATEA PROLETARĂ.”

Frate muncitor! Totul depinde de tine!

A venit vremea, poate, să te regrupezi! Să-ți faci sau să-ți găsești un partid care să vrea să țină seama de tine și de forța ta, de însușirile și nevoile tale! Care să vrea să recupereze ce s-a înstrăinat abuziv, să renaționalizeze unele mijloace de producție cedate orbește, să asigure o repartitie mai dreaptă, să se opună excesului de imoralitate, dezmațare și avort, să controleze mai bine limba și moravurile, să pieptăne cât de cât cultura țării noastre asigurând românității ei o parte cuviincioasă, să curme hoția și șperțul prin asprimea legii și rigoarea socială. Să însămânțeze din nou un ideal de bunăstare generală, o limită a îmbuibării, un sâmbure de frăție.

Până la urmă, totul depinde și de tine. E momentul să te gândești la tine, la tovarășii tăi de suferință, dar, mai ales la copiii, nepoții și strănepoții tăi cărora le lași o grea moștenire.